

position med Hensyn til Gaarden, hvorved Bondens Afgang til at erholde denne kunde forrykkes.

Cap. VI.

Om Udredelsen af Omkostningerne ved Taxationsforretningerne.

§ 39.

Samtlige Omkostninger — navnlig Diater og Rejssegodtgjørelser og de med Indvarslingerne forbundne Beføstninger — ved den første Taxationsforretning blive i Reglen at fordele lige imellem begge Parter. Naar imidlertid den ene Part ved den foreløbige Forhandling (§ 23) ikke har budet mindre eller fordret mere, end der ved Taxationsforretningen bestemmes, medens den anden Parts Tilbud har afvejet herfra i en saadan Grad, at det maa erkjendes for at have været ubilligt, bør det paalægges denne sidste Part alene at udrede Omkostningerne.

§ 40.

Har Taxationsforretningen været nødvendig ene for at bestemme Pantaverses Ret med Hensyn til Gaarden, bærer Statskassen alle Omkostningerne ved samme.

§ 41.

Forlanges Overtaxation, men der ikke ved denne fremkommer et for den Paaklagende fordelagtigere Resultat end ved Taxationsforretningen, har han at bære de med Overtaxationsforretningen forbundne Omkostninger. Bliver derimod den første Taxation forandret til den Paaklagendes Fordeel, skulle Omkostningerne ved Overtaxationsforretningen bæres lige af begge Parter. Er det imidlertid Pantaveren, der har forlangt Overtaxation, og denne falder gunstigere ud for ham end Taxationen, da bærer Statskassen Omkostningerne ved Overtaxationen.

§ 42.

I det Tilfælde, som omhandles i § 29, bliver det i et følgende Møde at afgjøre, om den Udeblevne har oplyst tilstrækkelig lovlige Forhindring, eller om det bør paalægges ham at udrede Omkostningerne ved det spildte Møde.

Paa lige Maade bliver der i de i § 30 omhandlede Tilfælde at bedømme, om det retteligen kan tilregnes den vedkommende Part, at han ikke betimeligen har havt de fornødne Oplysninger tilstede, og om det derfor bør paalægges ham at bære de derved forarsagede forøgede Omkostninger. Alle slige Forøgelser af de almindelige Omkostninger, som Noget særligen kan have at udrede, saafom ogsaa den i § 20 omhandlede, blive udenfor den almindelige Beregning af Omkostningerne, hvor der ellers handles om disses Udredelse eller Erstatning.

§ 43.

Frafalder Bonden efter tilendebragt Taxations- eller Overtaxationsforretning, eller under samme, sin Begjering om Gaardens Overdragelse til Selveiendom, hvad enten dette skeer udtrykkeligen eller derved, at han undlader at foretage, hvad der paaligger ham at iværksætte (§ 36), skal han ikke blot tilsvare alle de Omkostninger ved Forretningen, som endnu maatte være at udrede, men ogsaa være pligtig til at erstatte den anden Part og Pantaverne saavel de egentlige Omkostninger, de allerede maatte have udredet, som alle andre lovlige Udgifter, der ere forarsagede dem ved den fremsatte Begjering.

§ 44.

Naar Taxations- eller Overtaxationscommissionen, saaledes som det saavidt muligt bør skee, benytter sin Tilstedeværelse paa et Sted til at taxere flere Gaarde, skulle først de samlede fælles Omkostninger forholdsmæssigen fordeles med Hensyn til de enkelte Gaarde, og derefter særligen bestemmes, hvorledes Omkostningerne for hver Gaard efter de ovenansførte Regler blive at udrede.

§ 45.

Taxationscommissionen og Overtaxationscommissionen har, saavidt skee kan, ved sin Kjendelse at afgjøre, hvorledes de med Forretningen forbundne Omkostninger ifølge de i det Foregaaende forefrevne Regler blive at udrede, og Overcommissionen er berettiget til at besigtige den af Taxationscommissionen herom givne Bestemmelse. De Omkostninger, som de Paagjældende ifølge endelig Kjendelse have at